



Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 121/10
28.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Anđelke Stanković, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog V.V, zbog krivičnog dela prevare iz člana 208. stav 1. Krivičnog zakonika (KZ), rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 1167/08 od 17.02.2010. godine, podignutom protiv rešenja Okružnog suda u Valjevu Kž. 621/08 od 13.11.2008. godine, u sednici veća održanoj dana 28.04.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 1167/08 od 17.02.2010. godine, pa se:

I UKIDA rešenje Okružnog suda u Valjevu Kž. 621/08 od 13.11.2008. godine, u stavu I.

II PREINAČUJE presuda Opštinskog suda u Valjevu K. 175/08 od 27.06.2008. godine i prema okrivljenom V.V, na osnovu člana 354. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku,

ODBIJA SE optužba,

da je dana 20.11.2002. godine u V, u nameri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 216.250,00 dinara, doveo u zabludu ovlašćenog predstavnika ošt. „A.s.“ iz V, lažnim prikazivanjem činjenica da će ... kg veštačkog đubriva u vrednosti od ... dinara koje je preuzeo dana 20.11.2002. godine u A. P. uz ovlašćenje saradnika oštećenog „A.s.“ iz V, platiti a kao garanciju plaćanja dana 03.12.2002. godine izdao akceptni nalog broj ... sa rokom plaćanja 20.03.2003. godine iako je znao da je žiro-račun njegovog preduzeća u neprekidnoj blokadi od 10.07.2002. godine i da to neće učiniti, te na ovaj način pribavio sebi protivpravnu imovinsku korist u napred navedenom iznosu

-čime bi izvršio krivično delo prevare iz člana 208. stav 1. Krivičnog zakonika.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Valjevu K. 175/08 od 27.06.2008. godine, okrivljeni V.V. oglašen je krivim za krivično delo prevara iz člana 208. stav 1. Krivičnog zakonika (KZ) i izrečena mu je uslovna osuda kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6-šest meseci, koja se neće izvršiti ukoliko okrivljeni u periodu od 1-jedne godine po pravosnažnosti presude ne počini novo krivično delo. Okrivljeni je obavezan na plaćanje ovlašćenom predstavniku oštećenog preduzeća „A.s.“ - J.M. iz V. troškova krivičnog postupka u iznosu od 91.900,00 dinara, te paušala sudu u iznosu od 4.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Usvojen je imovinsko-pravni zahtev ovlašćenog predstavnika oštećenog preduzeća „A.s.“ V,

J.M. iz V, pa je okrivljeni obavezan da istom u roku od dva meseca po pravnosnažnosti presude plati iznos od 216.250,00 dinara.

Okružni sud u Valjevu, odlučujući o žalbi branioca okrivljenog V.V, adv. V.J. iz V. izjavljenoj protiv navedene prvostepene presude, rešenjem Kž. 621/08 od 13.11.2008. godine, u stavu I, odbacio je žalbu kao neblagovremenu.

Republički javni tužilac, podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 1167/08 od 17.02.2010. godine, protiv rešenja Okružnog suda u Valjevu Kž. 621/08 od 13.11.2008. godine, zbog povrede zakona - odredbe člana 158. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti i ukine navedeno rešenje drugostepenog suda i donese rešenje o obustavi krivičnog postupka zbog zastarelosti krivičnog gonjenja.

Vrhovni kasacioni sud postupio je u smislu odredaba člana 422. stav 2. i 3. ZKP i u sednici veća, održanoj u odsustvu obavještenog Republičkog javnog tužioca, razmotrio spise predmeta, sa pobijanim rešenjem i po oceni navoda zahteva, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano se u zahtevu ukazuje da je rešenjem drugostepenog suda - Okružnog suda u Valjevu Kž. 621/08 od 13.11.2008. godine, u delu (stav I) kojim je odbačena kao neblagovremena žalba branioca okrivljenog izjavljena protiv prvostepene presude Opštinskog suda u Valjevu K. 175/08 od 27.06.2008. godine, povređen zakon na štetu okrivljenog - odredba člana 158. stav 3. ZKP.

S tim u vezi, u zahtevu se s pravom ističe da je u prvostepenoj presudi dato pogrešno uputstvo u pogledu roka za žalbu (što je i pravilna konstatacija u obrazloženju drugostepenog rešenja), jer se postupak, s obzirom na kvalifikaciju dela okrivljenog po članu 208. stav 1. KZ i zaprečenu kaznu za to delo, vodio po odredbama o skraćenom postupku, sledstveno čemu je rok za žalbu protiv prvostepene presude osam dana od dostavljanja prepisa presude (član 446. stav 6. ZKP), a ne 15 dana kako je navedeno u prvostepenoj presudi, ali da drugostepeni sud, imajući u vidu odredbu člana 158. stav 3. ZKP, nije mogao odbaciti kao neblagovremenu žalbu branioca zbog prekoračenja zakonskog roka od osam dana za izjavljivanje žalbe i sa obrazloženjem da se branilac kao kvalifikovano lice koje zna pravo ne može pozivati na duži rok naveden u presudi.

Odredbom člana 158. stav 3. ZKP, u rečenici drugoj, propisano je da će se žalba izjavljena u korist okrivljenog smatrati blagovremenom ako je izjavljena u roku navedenom u uputstvu o pravu na žalbu, ako je u uputstvu naveden rok duži od zakonskog roka.

U konkretnom slučaju, žalba branioca jeste žalba u korist okrivljenog, a podneta je 08.10.2008. godine, poslednjeg dana roka za žalbu označenog u prvostepenoj presudi, budući da je branilac prvostepenu presudu primio 25.08.2008. godine, a rešenje o ispravci te presude K. 175/08 od 25.08.2008. godine, dana 23.09.2008. godine od kada mu se i računa rok za žalbu protiv prvostepene presude. Stoga se žalba branioca okrivljenog, prema osnovanim navodima zahteva, ima smatrati blagovremenom (shodno članu 362. stav 2. ZKP).

Sledstveno rečenom, drugostepeno rešenje u delu kojim je odbačena žalba branioca okrivljenog kao neblagovremena (stav I), a koje je u tom delu postalo pravnosnažno danom donošenja rešenja jer žalba na drugostepeno rešenje nije dozvoljena, moralo je biti ukinuto, zbog čega je odlučeno kao u stavu I izreke ove presude.

Nakon donošenja pobijanog drugostepenog rešenja nastupila je apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja okrivljenog za krivično delo iz člana 208. stav 1. KZ koje mu je stavljeno na teret optužnim aktom od 16.03.2004. godine preciziranim na glavnom pretresu 02.06.2008. godine i za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim.

Radi se o krivičnom delu za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko jedne godine (za ovo delo

propisana je novčana kazna ili zatvor do tri godine), pa u smislu člana 103. tačka 6. KZ, zastarelost krivičnog gonjenja za krivično delo u pitanju nastaje kad protekne tri godine od izvršenja dela, a shodno odredbi člana 104. stav 6. KZ, nastaje u svakom slučaju kad protekne dvostruko vreme koje se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja, dakle u konkretnom slučaju kad protekne šest godina od izvršenja dela. Prema navodima optužnog akta, krivično delo koje je okrivljenom stavljeno na teret izvršeno je 20.11.2002. godine, što znači da je apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja nastupila 20.11.2008. godine. Zbog toga, po pravilnoj primeni krivičnog zakona (član 354. tačka 3. ZKP), optužba prema okrivljenom za predmetno krivično delo morala je biti odbijena i u tom smislu prvostepena presuda preinačena, pa je odlučeno kao u stavu II izreke ove presude.

Odluka o troškovima krivičnog postupka doneta je u smislu člana 197. stav 1. ZKP.

Utvrdivši, iz svih iznetih razloga, da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1 Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116/2008), a primenom člana 425. stav 1. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Za predsednika veća-sudiju,

Nataša Banjac, s.r.

Anđelku Stanković,

sudija Nevenka Važić, s.r.